

Z přátelských kruhů

PINE CITY, Minn., 10. května.—Ct. red. Žádám vás o lazevé uveřejnění tohoto výňatku z dopisu z Čech. V došlém právě dopisu z Čech se nám sděluje o velikém množství sněhu, kterým tamní krajina letošní zimu byla obdařena. Ovšem slyšeli jsme již o tom mnoho, avšak přece dlužno zmíniti se též o zajímavém dobrodružství dvou věrných strážců, kteří za veliké vánice službu svou konajíce, spadli do komína, který sněhem úplně byl zavát.

V Rokytně u Nového Města na Moravě postihlo toto neštěstí věrného strážce domu, huňatého to "čokla", avšak v Kameničkách u Hlinska v Čechách byl to c. k. četník, jenž se shora dolů komín vymetl. Oba strážcové, pes i četník, byli s pomocí domácích pánu z tradního postavení vybavení a na svobodu propuštěni.

V plné úctě Jos. Bukáček.

PONCA CITY, Okla., 8. dubna. Ct. red. Ta letošní zima to skoro všude jak náleží prohnala. Jsem tady již 9 roků. Oralo se v lednu a brambory v zemi nezmrzly. Po dvě zimy jsem jedl salát a letos teprve dne 2. dubna špenát; bylo to seto na podzim. Každý si chválí svou krajinu, ale ono to vypadá skutečně tak, jak praví staré jedno přísloví: Každá liška chválí svůj ocas a která ho nemá, tak říká, že jest lépe bez něho. Mnozí píší, že tam neb onde sype pšenice až 45 bušů po akru. Mně to ale nejde jaksi dobře do hlavy. Kdyby jí tam tolik sklídl, byla by laciná a přece jí tam mnozí prodávají za více než \$1.00. Také zde mnozí prodávají pšenici za více než \$1.00, ale bylo jí málo. My tady v Oklahomě sklízíme pšenici dvakrát: jednu v létě, druhou v zimě. Letos tu zimní nemohli jsme sklídit, byla velká zima a ryby v rybnících pomrzly. Já pšenici nečítám na buše, nýbrž na vozy. Ta, co se sklízí v zimě, ta je jen na voze a jak se naloží, hned se veze do města. Ta moc váží. Tak vizte. Jsou tady takové čtvrtky při potokách, že je nikdo nechtl, konečně ale je přece zabrali a teď na nich dělají peníze. Lámcou kámen a "posty", k tomu si pronajmou čtvrt nebo dvě a tak dělají pěkné peníze, neboť sklízí v létě i v zimě.

V "Pokroku" ze dne 29. března píše p. Jos. Havlíček z Krumphurku v Čechách, že tam je p. J. Jeřábek, zkušený sládek, který by rád jel do Ameriky. Nuže, ať jea jede. Já potřebuji nějakého společníka. Místo již mám a domek mám také již zajištěný. Můžu se sebou vzít dvouřadový ječmen, který se zde bude dobře dařit. Já jsem ho zde sel, jen že tu není naň odbyt. Tiobčané v Omaze a Crete, Neb., kteří jsou s p. Havlíčkem známi, mohou mu v tom poradit. Frank Malon také bude stavět sladovnu. Ledárnu tady už máme. Frank Vap také hodlá něco provozovat. S pozdravem John Pšíkal.

CLEBURNE, Kans., 9. dubna.—Ct. red. Doufám, že uveřejníte těchto několik řádků za příčinou mého přestěhování se (13 března 1905) z Nimburg, Neb., do Cleburne, Kans. Musím přece dát o sobě vědět známým svým krajanům, s kterými jsem měl co činiti, aby snad nemysleli, že jsem se ztratil aneb odešel tam, odkud není návratu. Těm pak, s kterými jsem neměl času aneb příležitosti se osobně rozloučiti, dávám tímto prozatím s Bohem. Ten nelitostný

osud s námi strká sem a tam, nebledě k tomu, drásá-li nám tím srdce. Přátelé draží, již jste mě zaoli, mně přáli, podporovali mne a měli mě rádi, buďte ujištěni, že jsem vám ze srdce vděčným a že vzpomínka na vás utkví dlouho v mé paměti. Přijměte prozatím můj dík, však doufám, že nadejde doba, kdy se opět uvidíme. Zvláštní můj dík nechť přijme za svou obětavost p. J. J. Marushák, obchodník v Nimburg, Neb., a mnozí jiní, jakož i přátelé z Abie, Nimburg, Linwood, Morse Bluffs, David City, Brainard a Prague, Neb. Též srdečně zdravím děvy v tamním okolí, s nimiž jsem tak mile a nenuceně mnohokrát se pobavil o zábavách.

Nyní jsem zaměstnán u jistého mladého farmáře u Cleburne, Kans. Jest to hodný člověk, avšak nemohu ručit za to, jestli do roka jeden z nás neuteče. On, šelma, očekával syna a oni zatím přišli dva. Má ovšem radost z kluků, ale co z nich bude, neví. Žádný nechce dělat—a práce jest dost—nechají se dít jen tátu. Vždyť ani běhat nechtlí a přece jim jde už na třetí týden. Inu, jsou to špatné vyhlídky do budoucnosti. Pokud se týče zdejšího okolí, to není pro cizince příliš lákavé. Poloha je prolámaná, více kamenitá a spíše k dobytkaření nežli k farmářství se hodící. Ovsy a ječmeny jsou již zasety a již zelené. Dny jsou teď hezké, noci studené. Ostatně, jak vidím, zastavila zde všechno pokrok sekernice Kar. Nationová, kteráž díle všeho musela nalézt ve zdejší obyvatelstvu mnoho přívrženců bláznivé své sekty. Vefejných saloonů zde není (než já se bez nich obejdu). Ale není prázdnou zvláštností, že boty leckomu brkotají na chodníku. Musí být to zajisté nějaký nový druh bot, namáčený v alkoholu. Nejhorší jest, že zde snad nejsou žádná divadla ani bály a já přec časem rád něco uhlídám a se pobavím, třeba i s děvčetem, ale kde jaké vzít; vždyť jsem zde cizincem. A žiti jako poustevník? K tomu nemám chuti. Ale, zmocní-li se mne tesknice, pak neručím, že neprásknu do bot Prozatím ale budu čekat, co budoucnost mi přinese.

Co se týká mého vynálezu stroje a povolení na patentu, o tom až později, dnes by toho mnoho nebylo. Model jest ve Washingtonu za příčinou prozkoumání a mám naději, že vše dobře dopadne. O jistém akciovém podniku mohu sdělit jen tolik, že se sebrala tuze malá částka. Nechtěl jsem na nikoho dělat nátlak, vždyť každý má svou vůli, a po vyčerpání jistého obnosu, vložil jsem do toho \$25, kterýžto obnos považuji za svou akcii. Bude to ještě stát asi \$40 a dám-li je sám, budu to opět počítat za svou akcii, proti čemuž nemůže nikdo ničeho namítat. Přeji-li si však jistí akcionáři zaplatit tyto dvě částky, mohou tak učiniti do 1. května, já pak ustoupím od svých akcií. Dousud máe to je lhotejně, avšak v případě opoždění se neustoupím od svého práva. Toť vše! S pozdravem čtenářům trvám v úctě váš Anton Mikulík.

WINDSOR, Mo., 10. dubna.—Ct. red. Nenadál jsem se že, můj dopis do vašeho časopisu bude se těšit takové pozornosti. Nepsal jsem ho také za tím účelem, avšak dostávám takové množství dopisů od krajanů, kteří chtějí vědět bližší podrobnosti o zdejší krajině, že

mně není možno při nejlepší vůli všem jednotlivě odpovídat, ježto jsem tak jako každý jiný rolník pilně zaměstnán v poli a proto se obracím, ct. red., na vás, abyste toto uveřejnila, čímž posloužíte mně a jiným též.

Nuže, pozemky jsou zde ku koupi od \$25 do \$50 akr, avšak za \$40 akr se dostane krásná farma. Zeleznici spojení je zde na všechny strany. Trhy jsou zde znamenité. Kansas City vzdáleno je odtud pouze 65 mil a St. Louis asi 200 mil a dráha Rock Island vede přímo skrze zdejší krajinu mezi těmi městy. A co se týče půdy, ta jest většinou černá ornice v celé severní polovici Henry okresu a zároveň podotýkám, že čím dále k severu tím jest půda lepší a pozemky dražší a čím dále na jih tím jest půda chudší a pozemky lacinější. Avšak severní část Henry okresu vyrovná se kterékoli části Spoj. Států a má tu výhodu, že podobně tu jest mírné a zdravé Daří se zde ovoce všeho druhu a též zde rostou štěpné traviny všeho druhu. Než ječmen jsem zde ještě neviděl. Vody jest zde dost a to té nejlepší. Dobytek se již pase tři neděle. Korny jsou již s polovicí zasázeny. Stromy krásně kvetou, zahrádka se již pěkně zelená a tak je vidět život a krásu na všech stranách a s krásným jarem probouzí se zároveň krásná naděje na dobrou úrodu a dobré časy. Jen aby se splnila! Loni byla úroda následkem velikých dešťů mizerná a proto pozemek v ceně klesl, což se ostatně stává všude a proto dle mého názoru jest teď vhodný čas zde kupovat. Těm, kteří by mě chtěli zde navštívit, sděluji, že zůstávám pět mil jižně od města Leeton, jež leží v Johnsonu okresu, na dráze Rock Island a bude mě těšit sejít se s nimi, neb bych si velmi přál, kdyby se zde více krajanů usadilo. Zůstávám Váš M. G. Stava.

WATERVILLE, Kans.—Ct. red. Zaslám vám předplatné na Pokrok. Divil jsem se tomu, že snad k vůli nám se pojmenoval Kansaský Pokrok, že nás hledal a želel, že jsme se odstěhovali z Nebrasky. Vzpomínáme stále na minulá leta, jež jsme v Nebrasce ztrávili mezi svým národem, hovořice mateřskou svou řečí. Pro nás staré, kteří neumíme tou zvatlaninou štetbat, jest to zlé, býti mezi jinonárodovci. Nu, snad to nějak bude, jen když se tu dobře rodí obilí i traviny všeho druhu. Musil jsem upozorniti pana Sekavce, že Rozhledy odbírat nebudu. Vždyť v Kansasu skoro nikoho neznám a proto mě také zdejší zprávy mnoho nezajímají, neboť jsem tu asi jako host. Svůj mladý věk jsem ztrávil v Nebrasce a z té příčiny jsou mi daleko milejší zprávy z Nebrasky nežli z Kansasu. Dokud pan F. J. Vaníček bydlel v Touhy, Neb., tu obzvláště jsem vždy "Pokrok" s toužebností očekával. Znalť on lokálně celý okrsek, každého mohl jmenovati a pokaždé hodně zpráv z míst těch sebral. Nyní to vypadá, jako by tam ani vůbec Čechů nebylo, neboť ani jednou od odchodu paně Vaníčkové dopis z Touhy nebyl v "Pokroku" uveřejněn. Ba i z Ceresco nikdo nepíše. Což pak p. Brich již zemřel aneb se vystěhoval, že nedává o sobě žádnou zprávu? Jen ještě p. Kastl v dopisování pokračuje. Pozdravuji tě, jmenovčce, a dej časem o sobě vědět. Soudím, že's v tomto čase ve selejší, neboť bláznivé dny již pomínu. Dle dopisu tvého se do mnívám, že jsi nyní takovým, jakým býval za starých časů bratr Paleček, kterýž také v masopustě plakal nad tím bláznivým lidem a když tento přestal bláznit, tu se radoval. Nu a jak se vynacházíš, pane Kastl? Jsi zdravý? Obávám se ale velice, že se letos zadusíš, neboť mají přijít veliká horka. A kdo by

potom dopisoval, kdybys ty se měl odtud odebrati? Se srdečným pozdravem celému personálu a čtenářům "Pokroku", zvláště v Saunders okresu, Neb., trvám váš Josef Svoboda.

COLOGNE, Minn., 13. dubna. Ct. red. Musím vám sdělit, že jsem od vás obdržel česko anglický tlumač, který mě velice potěšil, neb jest zcela správný a jsem s ním úplně spokojen. Musím vám též sdělit, jaké to jest v našem okolí. V zimě to nebylo k vydržení, jaká zima byla. Nyní jest to ale dobré, neb již máme všechno zaseto, stromy se rozvíjí a veselý život nám opět nastává. Tráva nám též pěkně roste, jen noci mají býti trochu teplejší. Nu, musíme být trpěliví. Seti jsme měli náramně krásné.

Také vám sděluji, co se stalo v Novosadech na Moravě, odkudž jsem také já. Albín Štegnér podřzl ženě své na loži dvakrát krk, tak že jí museli odvézti do Poličky do nemocnice. Lékaři jí rány sešili, ale nebohá sotva prý vydrží. Když se Albín Štegnér chystal k hroznému svému činu, po vidal své manželce: "Viď, maminko, že mi to odpustíš?" Načež vytáhl z kapsy břitvu a dva kráte jí krk podřzl, až jí kus masa vyřzl. Obávaje se pak, že by ho četaická stráž moc sejjala, potuloval se dva dny v okolí Novosadu, pak se ale šel sám do Nového Města přihlásit k okresnímu soudu, kdež je ve vyšetřovací vazbě.

Ještě jednou děkuji vám za tu knihu, neb jsem jí velice rád a zároveň každému, kdo by jí potřeboval, jsem ochoten poraditi. Bylo by mi velice milým, kdybych mohl sehnati více odběratelů "P. Z.", neb jest v něm hojnost poučného a zábavného čtení. S pozdravem zůstávám váš věrný odběratel Josef Hegner.

LEXINGTON, Neb., 14. dub. Ct. red. Přijměte těchto pár řádků k uveřejnění ve vašem ct. listu. Přistěhoval jsem se se svými rodiči co hoch ve stáří pěti roků z Iowy do Nebrasky, a sice poblíž Bruno v okresu Butler, kdež jsem hospodařil s rodiči svými po 25 roků. Na to pan Antonín Ptáček zakoupil pozemek v Dawson okresu a vyzval mě, abych s ním jel prohlédnout onu krajinu. Žádsti jeho jsem vyhověl a krajinu onu jsem si prohlédl. Jelikož pak se mi krajina ta na první pohled zalíbila, pronajal jsem si ihned od p. Ptáčka farmu o 480 akrech. Musím vám též sdělit, jaké a zač jsou zde pozemky. Pozemky jsou rozmanité a též ceny jsou rozdílné, od \$5 00 až do \$50.00, dle toho, k čemu se hodí, zdali jen za pastviště aneb i k rolničení. Úrodu jsme zde měli dobrou. Kukuřice vydala až 75 bu. po akru, oves od 25 do 55 bu., ječmen od 20 do 45 bu., špalda (spelta) od 40 do 60 bu., ozimní pšenice od 15 do 30 bu. po akru. Vše záleží na tom, jak kdo vzdělává pozemek. Co se týče krmiva pro hovězí dobytek, toho jest zde hojnost, a sice jak sena tak i vojtěšky. Vojtěška jest zde hlavním krmivem jak pro dobytek hovězí tak i vepřový. Já jsem vypěstoval něco ptcs 100 kusů prasat, kteráž byla živa samou jen vojtěškou od 1. května až do polou října a byla mnohem lepší a zdravější než ona, která byla po týž čas krmena kukuřicí. Když prasata takto vypase na vojtěšce a pak je dá na krmník, tak se mnohem lépe krmí, neb jim přijde kukuřice vzácnou, prasata jí lépe žerou, jako když jí dostávají po celý čas. Prasata mají též vojtěšku ráda i když tato jest suchá. Již jsem jeden železniční náklad prasat zaslal na trh do South Omahy a obdržel jsem za ně nejvyšší tržní cenu. Mám ještě doma dva železniční náklady ho

vězho dobytka a půl druhého nákladu prasat, jež tam budu ještě v krátkém čase zasílat, a jestliže na nich pochoďm tak dobře jako na těch dřívějších, tak si hezky pomohu.

Bydlím asi 10 mil od města, ale pokud se týče poštovní dopravy, nemám s touto prázdnou obtíž, neboť na př. dopisy a časopisy dostávám až do domu. Také zde máme zařízené venkovní telefonické spojení po farmách, tak že můžeme býti každou chvíli dle potřeby na zavolání jeden druhému přítomen, aniž bychom museli někudy jezdit a mařiti čas. Když chce na př. člověk něco odvézti do trhu, tak se dovolá pomoci v krátkém čase. Telefon je skutečně výhodná věc, obzvláště pro farmera, kterýž jest dále vzdálen od města. Poláme-li se mu některá část stroje, může se pomocí telefonu ihned dovědět, má-li obchodník onu část stroje na ruce a tak nemusí dvakrát do města jezdit. Rovněž i v jiných případech jest telefon nanejvýš výhodný. Přítě více. Prozatím můj dopis uzavírám a provolávám všem čtenářům "Pok. Záp." "Na zdar!" Frank Straka.

Dobré naučení nabyto.

Abdallah, učitel, seděl na pavičích největší university egyptské v Kahýře, již na sklonku dne, obklopen svými žáky, kteří kolem něho v polokruhu na hodně opotřebované dlažbě seděli.

"Co jsi se naučil dnes můj synu?" tázal se učitel štíhlého a tmavolichého mladíka, kudrnatých vlasů, jenž mu seděl po pravici.

"Učil jsem se o tělesném dobru mnohých druhů," odpověděl žák uctivě.

"O jakých druhách jsi se učil?"

"O zdraví, síle, kráse a mnoha jiných věcech."

"A které myslíš, že je větší dobro?"

"Člověk nemůže říci, že toto neb ono je lepší, když všechna jsou stejně dobrá a stejně žádoucí," odpověděl Háfed.

"Co tedy máme říci? Že tu není žádného tělesného dobra, které by bylo žádoucnější pro lidstvo, než jsou jiná?" otázal se učitel.

"Nikoli, já myslím, že je tu jedno, jež je lepší než kterékoli z ostatních."

"A o kterém by's tedy řekl, že je nejlepší ze všech?"

"Zdraví."

"Proč myslíš, že zdraví je žádoucnější než síla nebo krása?"

"Protože, má-li kdo zdraví, má pak druhé dvě věci také; ale nemá-li zdraví, nemůže pak míti ani jednu z obou."

"Můj synu, cbsťal jsi dobře, a můžeš počítati tento den za svůj nejlepší, neboť opravdu naučil jsi se velkému tajemství blaženého žití a dlouhého života. Snaž se, Háfede, dobře zužitkovati toho, čemu jsi se naučil."

My, kteří se počítáme za pokročilejší ve vzdělanosti, dobře můžeme se naučiti této východní úloze a míti jí stále před očima. Než co je přední podstatou dobrého zdraví? Čistá, bohatá krev. Životní tekutina musí býti udržována čistou a zdravou, nebo všechna tělesná blaženost končí. Dra. Petra Hoboko dosáhne toho pro vás jako žádný jiný, obhacující a čistící zdroje vašeho života, a umožňující zdraví, sílu a krásu pro vás všechny.

Hojně zásobený
řeznický a uzenářský obchod

Bratři Semínové

v č. 1321 William ul.

Mají na výběr vždy hojnost čerstvého masa všeho druhu. Jejich uzenářské výrobky těší se té nejlepší pověsti. Přijďte a přesvědčte se! Objednávky možno učinit též telefonem, číslo A2172